

vedkommendes egne Kræfter. Jeg kan derfor kun anbefale mit Vædringsforlags Vedtagelse. Jeg haaber, at det høje Ting vil indrømme, at de andre Virksomheder i alt Fald have Krav paa den Haandsrækning, som en saadan Lov vil være for dem. Der er næppe nogen Afsto ved at tage alle dem ind under Loven, idet nogle af de bestyttede, som ganske vist findes blandt dem, alligevel ville komme under den Kontrol, der er foreslaaet under d., og for de øvriges Vedkommende, som ikke ere bestyttede, ville Betingelserne kun blive bedre efter en Toldrevision, altsaa ogsaa Panterne blive bedre. Jeg kan derfor kun anbefale mit Vædringsforlag under Nr. 15.

Med Hensyn til mit Underædringsforlag under Nr. 6 skal jeg sige, at for saa vidt Vædringsforlaget under Nr. 15 forcastes, vil jeg ønske Underædringsforlaget Nr. 6 taget tilbage, Derjom Vædringsforlaget Nr. 15 forcastes, kan jeg kun anbefale Vædringsforlaget under Nr. 4. Naar den ærede Ordfører for Mindretallet (Breinholt) henstillede til mig at stemme for hans Underædringsforlag under Nr. 13, kan jeg ikke imødekomme ham deri, idet jeg, som allerede sagt i Betænkningen, ikke kan stemme for Loven, hvis mit Vædringsforlag Nr. 15 ikke vedtages, og under Forudsetning af, at det vedtages, nærer jeg ikke den Frygt, som det ærede Medlem har givet Udtryk i sit Vædringsforlag. Jeg tror nemlig ikke, at en Industri vil komme ind under Loven, naar den er ny i Djebliffet.

Hermed anbefaler jeg mine Forslag til det høje Tings Velvilje.

Det. Hansen: Jeg har tilladt mig at stille to Vædringsforlag, af hvilke det sidste er af ren redaktionel Bessaffenhed, og jeg antager, at den ærede Ordfører vil erkende dets Nigtighed. Det Underædringsforlag, jeg har stillet til Udvalgsflertallets Vædringsforlag Nr. 4, gaar ud paa, at Ordet „bevilgede“ i dette Forslag skal bortfalde; det er i Virkeligheden ogsaa væsentlig kun redaktionelt. Det nævnte Forslag af Udvalgets Flertal lyder jo paa, at Foreningen ikke maa træde i Virksomhed, forinden det er godtgjort for Indenrigsministeriet, at Laansgøgere have erklæret at ville modtage bevilgede Laan til et vist Beløb. Naar et Selskab ikke maa træde i Virksomhed, følger vel deraf, at det heller ikke kan foretage en saadan vigtig kontraktmæssig Handling som det at bevilge Laan, og der er derfor i Flertallets Vædringsforlag, forekommer det mig, en Mangel paa Logik, jeg vil endog sige en fuldstændig Selvmødsigelse.

Naar denne Kreditforening ikke maa træde i Virksomhed, saa kan den dog virkelig heller ikke gaa hen og bevilge Laan. Man vil maaste dertil sige, at den kan bevilge under visse Forbehold, under en vis Reservation, men saa kommer man ind paa meget vanskelige Spørgsmaal; de ville alle bortfalde, naar Ordet „bevilgede“ udgaar, og derved præjudicerer man intet, idet det formentlig er en Selvfølge, at naar Indenrigsministeriet skal kontrollere, at der nu virkelig bona fids er erklæret Modtagelse af Laan, saa maa det naturligvis ikke være Laan til en Størrelse, som Kreditforeningen ikke vil bevilge, men Laan af en saadan Størrelse, at de Mænd, der staa eller komme til at staa i Spidsen for Foreningen, ville erklære dem for rimelige, og en saadan Erklæring vil Indenrigsministeren naturligvis afkræve de paagældende. Altsaa ved at lade Ordet „bevilgede“ udgaa undgaar man en stor Vanskelighed; man undgaar derved noget, der maa betegnes som en Selvmødsigelse, og man præjudicerer intet derved.

Da den ærede Ordfører, da han havde Ordet, ikke tog noget videre Hensyn til de Vædringsforlag, der ere stillede af forskellige Mindretal i Udvalget, eller til de Bemærkninger, der i Betænkningen ere fremsatte af disse Mindretal, antager jeg, at han vil gøre det, naar han atter faar Ordet, og jeg skal derfor afvente, hvad han i saa Henseende vil anføre. Da jeg har Ordet, ønsker jeg blot at gøre nogle Bemærkninger særlig med Hensyn til nogle af de Forslag, som Udvalgets Flertal har fremst, og da navnlig Vædringsforlaget under Nr. 10, som den ærede Ordfører dvælede saa længe ved, og som han ligesom det første Mindretal, tillægger saa megen Vægt. Der er ikke Tvivl om, at naar denne Bestemmelse skal udføres efter Ordene, vil den i Virkeligheden have den Betydning, at den egentlig industrielle Værdi af de Panter, der kan være Tale om, maa lades ude af Betragtning, thi at der kan tages Hensyn til Bygninger og til Kraftmaskiner — jeg antager, at Kraftmaskiner ville væsentlig blive vurderede som gammelt Jærn — er sandelig ikke noget, der kan medføre et egentligt Plus i Værdien af de Panter, der tilhødes. Følgen vil da let blive den, at disse industrielle Gjendomme, som de kaldes, kun komme i Betragtning paa samme Maade, hvorpaa de hidtil ere komne i Betragtning i enkelte af de bestaaende Kreditforeninger. Vil man nu, om jeg saa maa sige, tage af Sæft og Kraft ud af dette Lovforslag ved en saadan Vædring, saa er det virkelig urimeligt at forlange saa stor en Garanti-